

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a les NOU del matí, **Missa ferial**, a la capella fonda.

Dimarts dia 13,
Sant Enric, rei. Memòria.

Divendres dia 16,
Mare de Déu del Carme. Memòria.

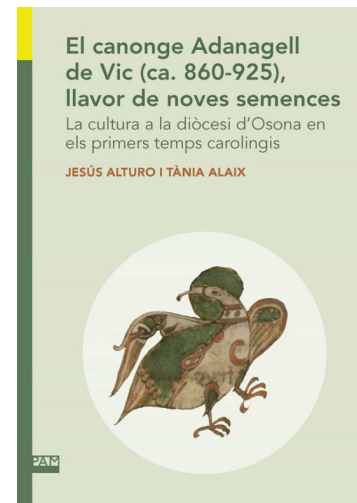

A Catalunya el món mariner celebra d'una manera molt genuïna la festa de la Mare de Déu del Carme. Les processons marineres es troben molt arrelades als pobles de la costa. La veneració de la Mare de Déu ha estat sempre vinculada al salvament marítim. Des de la muntanya del Carmel, Al-karem, sobre Haifa, es divisa la mar nostra amb les seves tragèdies. La muntanya ens porta d'una manera natural al mediterrani. La Mare de Déu allí venerada es converteix en la protectora dels qui viuen i treballen a la mar. La festa esdevé, enmig de la canícula, un esplet de vida, aigua i flors, que expressen l'agraïment del poble cristià a l'Estrella del mar.

Dissabte dia 17,
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 18,
A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de Lurdes**. I a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa Solemne**, a l'església parroquial.

LECTORÀLIA D'ESTIU

El Sr. Jesús Alturo, catedràtic, i la Sra. Tània Alaix, són dos investigadors que comparteixen la passió acadèmica i la vida personal. El ja passat dia 28 de maig presentaren aquest treball d'investigació en un acte a la Biblioteca de Tona. La participació fou, -tal com sol passar en aquests actes-, petita. La curiositat pel passat carolingi del nostre país sembla restar emboirat per la desmemòria col·lectiva. El treball és acuradíssim, erudit, profund i agoserat. En la seva hipòtesi de recerca, elaborada amb moltes hores de feina i un interès per aportar notícies al coneixement d'un període històric una mica confús, hi ha una idea molt important, bastida i engrunada en els detalls més petits: La desfeta no ho hauria estat del tot. El canonge i escriba Adanagell seria un capellà que vivia a Tona, germà de Plàcid. Un capellà important en aquest període en què el bisbe Gotmar, un arxiprest esdevingut el primer bisbe de la represa, consagrava esglésies i restaurava la vida litúrgica de la diòcesi a finals del segle IX, després del període sarraïnesc.

El llibre refà el món cultural del bisbat de Vic en els primers anys de la seva restauració. Perquè

la insistència d'aquests autors rau en el fet que aquests noms de bisbes, preveres, ardiaques, diaques i els bons homes del país, ens mostra que hi hagué una continuïtat, de tal manera que, la vida de l'Església no hauria desaparegut del tot. És més, el primer bisbe carolingi vingut de Narbona seria Ideler, a qui fins ara havíem conegut com Idalguer. També ens parlen de biblioteques i de llibres. És clar que no eren com les que avui coneixem. Però tot això, és només un *flash* de tota la immensa informació que apleguen l'historiador d'origen urgellenc i la seva esposa. Un llibre que parla del paisatge on va néixer la nostra parròquia, dels *homines scholastici*, on s'identifiquen diversos amanuenses vigatans com a autors de no pocs còdexs conservats. Es tracta, naturalment, d'una edició crítica de caràcter clarament acadèmic, però molt llegible pel públic lletraferit i per tothom qui tingui curiositat pel món de l'Alta Edat Mitjana, i especialment per aquell moment històric que comprèn el renaixement cultural carolingi a Catalunya. Qui seríem i quin món cultural i mental hauríem rebut si les coses haguessin anat d'altra manera? Probablement no ho podem saber. Però, en aquest llibre, els seus autors ens faran rumiar. Els ho hem d'agrair molt.

El llibre és recomanable per llegir poc a poc, a l'hora baixa, al jardí de casa, a l'ombra d'un salze. A banda de l'interès que aporta el seu contingut, la lectura d'aquest text deixa clar que el país encara compta amb intel·lectuals d'alt nivell, amb coneixement i perspectiva oberta.

EXÈQUIES

El dimarts dia 29 de juny, a les quatre de la tarda, vam celebrar la Missa exequial de l'Alfonso Baeza Fernández, de 74 anys, casat amb la Maria Àngels Pujol Barceló. L'Alfonso havia nascut a Barcelona, vivia a Tona i va morir a l'Hospital Universitari de Vic.

Que reposi en la pau del Senyor i participi del banquet de les noces eternes de l'Anyell.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 11, a les deu del matí, pel poble.
A 1/4 d'una del migdia, per la Mercè Busoms Bertrana en el 18è aniversari, per la Flora Oller Puigdomènec en el 38è aniversari, per l'Àngel Vilella Fabrè i pels esposos Jaume Soler Vila i Caterina Solà Francolí.
Dilluns dia 12, per la Montserrat Vivas.
Dimarts dia 13, per la Luisa Ureña Ortega.
Dimecres dia 14, per en Josep Camprubí Curru-bí.
Dijous dia 15, pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Coll Roqueta.
Divendres dia 16, per la M. Carme Molera Oliva.
Dissabte dia 17, per l'Anna Sazanova i difunts de la família.
Diumenge dia 18, a les deu del matí, per l'Agustí Romera Rodríguez en el 3er aniversari, i pels difunts de la família, i pels esposos Josep Molist Blasi i Carme Auferil Almató, en el 4art aniversari.
A 1/4 d'una del migdia, per en Miquel Farré Costa, per M. Carme Verdaguer Cirera, per la M. Carme Molera Oliva i la seva iaia, Carme Aguilar Nuri, i pels esposos Joan Vilaseca i Àngela en el 45è aniversari.

EL JARDÍ VESTIT D'ESTIU

El jardí s'ha vestit d'estiu. I enguany hi hem posat uns quants dimonis. Fan el seu efecte. Criden l'atenció pel color endimoniat de les seves fulles. I, curiosament, tenen molta set. En dies de calor forta, si no els abeuréssim, se n'anirien al pot. Ara, el seu color sedueix... Més moderades són les hortènsies... Els agrada el sol del matí, però mai de dret. Si tenen humitat i ombra, i s'hi troben bé... es fan molt grosses... En definitiva, les plantes són com les persones: delicades.

La col·lecta de l'Òbol de Sant Pere va ser de 32,64€. La del diumenge dia 4, de 234,38€. I la del divendres penitencial, de 15€.